

Список використаних джерел

1. Youth and Public Policy in Estonia Simon Bart, Liisa Mürsepp, Ilona-Evelyn Rannala, Marti Taru, Maarja Toots, 2013. available at http://www.youthpolicy.org/pdfs/Youth_Public_Policy_Estonia_En.pdf.
2. Закон про роботу з молоддю, підписаний Президентом Республіки Естонії. – Режим доступу : <https://www.riigiteataja.ee/akt/12851236>.
3. Меморандум про взаєморозуміння між Міністерством молоді та спорту України і Міністерством освіти та досліджень Естонської Республіки про співробітництво у молодіжній сфері від 22 травня 2018 р. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/233_001-18.
4. Про затвердження Державної цільової соціальної програми «Молодь України на 2016 – 2020 роки» та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України : постанова Кабінету Міністрів України від 18 лют. 2016 р. № 148. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/148-2016-п>.
5. Про затвердження Договору між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Польща про Українсько-Польську Раду обміну молоддю : постанова Кабінету Міністрів України від 9 груд. 2015 р. № 1017. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1017-2015-п>.
6. Про затвердження Угоди між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про Раду обмінів молоддю України та Литви : постанова Кабінету Міністрів України від 9 груд. 2015 р. № 1016. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1016-2015-п>.

Анна ОСТРІКОВА

координатор програми «Молодіжний працівник»,

Програма розвитку ООН в Україні

СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ТА ПЕРЕПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ

У рамках діяльності Молодіжного партнерства між Європейською Комісією та Радою Європи у 2017 році було реалізовано дослідницький проект з картування освітніх та кар'єрних можливостей для молодіжних працівників. Дослідження проводилось на основі даних, зібраних у 41 країні Європи.

П'ять ключових складових дослідження:

1. Політика та законодавство;

2. Освіта: формальна та неформальна освіта;
3. Якість: професійні стандарти та компетенції;
4. Професійні асоціації та їх роль;
5. Зайнятість: кар'єрне зростання та професіоналізація.

Результати аналізу освітніх можливостей: академічні курси, післядипломна освіта. У країнах Європи в сфері молодіжної політики є широкий спектр академічних курсів та ступенів післядипломної освіти. Деякі з цих курсів відносяться безпосередньо до молодіжної сфери, інші – до пов'язаних сфер, таких як соціальна робота.

Шість країн, що брали участь у дослідженні – *Естонія, Фінляндія, Ірландія, Мальта, Російська Федерація і Великобританія (Англія та Уельс)* – мають академічні курси підвищення кваліфікації щодо роботи з молоддю. Одинадцять країн – *Болгарія, Фламандська громада Бельгії, Франція, Німеччина, Греція, Ісландія, Латвія, Люксембург, Мальта, Нідерланди і Румунія* – пропонують академічні курси в суміжних областях, які пов'язані і забезпечують способи навчання молодіжній роботі.

Так наприклад, у *Великобританії (Англія та Уельс)* 36 університетів і вищих навчальних закладів та установ пропонують 57 бакалаврських та магістерських курсів, які стосуються молодіжної політики. В *Ірландії* три університети і чотири технологічних інститути провадять навчальні курси рівня бакалавр, один університет пропонує магістерську програму та аспірантуру. *Мальта* забезпечує як початковий ступінь, так і магістерську програму, а також навчальний курс від Міністерства молоді, який дає право отримати статус молодіжного працівника. *Естонія* має два академічних університетських курси з фокусом на публічне управління та адміністрування молодіжної сфери. У *Фінляндії* провадиться вісім університетських курсів з громадянської освіти та молодіжної роботи, а також приділяється особлива увага дослідженням.

Розмивання меж між молодіжною роботою та іншими областями роботи з молоддю ускладнює процес ідентифікації формальних та неформальних освітніх курсів. Зокрема, в *Німеччині* існує ряд університетських курсів підвищення кваліфікації з соціальної роботи з акцентом на «молодіжну роботу», «роботу з дітьми/молоддю» та «теорію та практику соціальної роботи з молоддю». Варто зазначити, що курси соціальної педагогіки та соціальної роботи в Німеччині, Австрії, Нідерландах та країнах Північної Європи – це шлях в молодіжну політику та роботу.

Країни регіону Східного Партнерства провадять переважно навчальні програми в сфері неформальної освіти (Україна, Молдова, Вірменія). При цьому варто відзначити, ключову роль в цьому процесі громадських організацій у співпраці з міжнародними організаціями. Разом з тим, академічні освітні та наукові установи також активно долучаються до розробки таких

навчальних програм. Системне університетське навчання для фахівців, які працюють з молоддю здійснюється лише в Білорусі.

Ключові висновки:

- більшість опитаних з 41 країн, мають правову основу та структуру на національному рівні відповідальну за молодіжну політику та її реалізацію;
- 34 країни мають певні форми законодавчої бази та стратегію молодіжної політики на національному та регіональному рівнях;
- у 39 країнах передбачено певний рівень неформальної освіти та навчання для молодіжних працівників;
- курси підвищення кваліфікації в молодіжній сфері впроваджуються в 17 країнах;
- менше половини країн мають формальне академічне навчання та чітко встановлені кар'єрні можливості;
- професійні асоціації молодіжних працівників існують у 15-ти країнах, і більшість забезпечують навчання молодіжних працівників;
- країни, які не мають формального навчання для фахівців, які працюють з молоддю мають обмежені можливості для працевлаштування таких фахівців;
- 13 країн мають статистичні дані щодо кількості молодіжних працівників, зайнятих у державному та громадському секторі;
- 18 країн мають систему оцінки якості освітніх послуг для фахівців молодіжної сфери;
- 22 країни мають затверджені професійні стандарти для молодіжних працівників;
- є очевидними суттєві відмінності між Центральною, Північною, Західною, Південною, Східною Європи у забезпеченні освіти та навчання молодіжній роботі.

Результати дослідження вкотре підтвержують, що доступність надійної та регулярної інформації є обов'язковою, освіта та навчання, а також зайнятість / кар'єрні шляхи для молодіжних працівників мають бути визначені, активно просуватися та підтримуватися на всіх рівнях.

Список використаних джерел

1. James O'Donovan, David Cairns, Madalena Sousa and Vesselina Valcheva. Mapping the educational and career paths of youth workers. Report. available at <https://pjp-eu.coe.int/documents/1017981/10886476/YWEdu+Mapping+Report-DLJR9WJF.pdf/52339377-1556-2f15-f65b-b15df0aa497c>